

гр. Перник, 23 юли, 2015 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на четиринадесети юли през две хиляди и петнадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при секретаря М. и с участието на прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 292 по описа на съда за 2015 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационната жалба, по повод на която е образувано настоящото производство е от директора на АДФИ, против решение на Районен съд Перник, постановено по нах дело № 489/2014 г. С обжалваното решение РС е отменил изцяло НП № 11012646-2013/2014 г., на директора на АДФИ, срещу П.Г.П.,***, за нарушения по чл. 32, ал. 1, т. 6 във вр. чл. 18, ал. 1, т. 1 от ЗДФИ му е наложена глоба в размер на 200 лева. В касационната жалба са развити подробни оплаквания за незаконосъобразно постановено решение от РС. Касаторът счита, че нито един от изводите на съда за отмяна на наказателното постановление не се подкрепя с факти по делото, което е основание за отмяна на решението на РС, като неправилно и незаконосъобразно. Иска се отмяна на решението на РС и да се постанови друго, с което да се потвърди НП.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощник оспорва основателността ѝ и поддържа становище, че решението на РС следва да се остави в сила.

Представителят на окръжна прокуратура Перник предлага да се остави в сила решението на РС.

Съдът, след като се запозна с подадената касационна жалба, представените по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК и отговаря на изискванията на чл. 212 и чл. 213 от същия кодекс, приложими по силата на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН. Като такава същата е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При извършената на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН проверка, съдът не установи наличието на пороци, засягащи валидността и допустимостта на обжалвания съдебен акт.

Не се спори по установените в хода на административно наказателното производство и пред РС Перник фактически обстоятелства, относими към правното основание, на което се търси отговорност на ответника. Безспорно е, че по отношение на ответника, като кмет на община Кюстендил с писмо изх. № ДИ1КН-0003(2012)/2013 г. от длъжностно лице на АДФИ са дадени указания за нецелево разходвани средства в размер на 155956 лева. На основание на тези указания, контролни органи на АНО са съставили АУАН през 2013 г. Срещу АУАН в срок са подадени възражения от въззивника, ведно със счетоводни документи и извадки от решения на Общинския съвет, във връзка с финансовата политика на общината. АНО не е приел възраженията и

приложените към тях доказателства, като основание за освобождаване на П. от административно наказателна отговорност.

За да отмени НП, в мотивите на постановеното решение, въззивният съдебен състав е приел, че процесното НП е издадено при непълнота на доказателствата; не е доказано по безспорен и категоричен начин извършеното нарушение; НП е издадено в нарушение на разпоредбите на чл. 52, ал. 4 и чл. 57, ал. 1 т. 5 от ЗАНН. Нарушението описано в акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 11012646 от 26.XI.2013 г. и в НП № 11012646-2013/10.I.2014 г. се изразява в това, че към 02.VII.2013 г. в гр.Кюстендил, П.П., в качеството си на кмет на община Кюстендил, не е изпълнил дадените от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, по реда на чл. 18, ал. 1, т. 1 от ЗДФИ, писмени указания получени с писмо изх. № ДИ1КН-0003/2012/10.V.2013 г., като не е предприел необходимите действия за възстановяване в срок до 30.VI.2013 г., в държавния бюджет на средства в размер на 155956 лв., представляващи нецелево разходвани средства.

В АУАН и НП подробно са описани обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Изложените мотиви в решението на въззивния съд не се отнасят към предмета на спора. Предмет на настоящия спор не е законосъобразни ли са указанията на директора на АДФИ, тъй като указанията се обжалват по друг ред, специален ред. Пред районния съд се обжалват само издадените НП, съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 1 от ЗАНН.

От обстоятелствената част на АУАН и НП е видно, че: през 2013 г. е извършена финансова инспекция на Община Кюстендил, която е приключила със Доклад № ДИ1КН-0003/17.VII.2013 година. Констатирано е, че Община Кюстендил е изразходвала нецелево средства от държавния бюджет в размер на 155 956 лв. Съгласно дадените писмени указания на П.Г.П. ***, от директора на АДФИ тези средства е следвало да се възстановят в държавния бюджет.

Предмет на настоящия спор е именно последвалата финансова инспекция, чиято задача е да провери изпълнени ли са дадените указания. По време на инспекцията е установено, че към 02.VII.2013 г., кметът на Община Кюстендил – ответник по касационната жалба не е предприел действия за възстановяване в държавния бюджет на средствата в размер на 155 956 лв., с което е не е изпълнил указанията на директора на АДФИ, за което му е съставен АУАН, респ. му е издадено НП на основание чл. 32, ал. 1, т. 6 от ЗДФИ.

Извършеното нарушение се доказва безспорно и от приложените писма към административнонаказателната преписка с вх. № ДИ1КН-0003-2012/09.VII.2013 г. от община Кюстендил, подписано от ответника и от писмо с изх. № 12-00-223/26.XI.2013 г. от община Кюстендил, също подписано от него, с които се уведомява АДФИ, че не са предприети действия по изпълнение на указанията дадени от директора на АДФИ. В тази връзка са неправилни изводите на съда, че предмет на възложената финансова инспекция е: „събиране на доказателства относно дължимостта на претендираната сума в размер на 155 956 лв.; как, кога и от кого (от бюджета на коя организация) са извършвани плащания по изпълнение на посочените обекти; налице ли са сочените плащания и основанията за това; какви конкретни действия са осъществени от кмета на Община Кюстендил", както е приел първоинстанционният съд.

При постановяване на решението си РС - гр. Перник, не е съобразил тези факти, като ги е завоалирал при обсъждането на доказателствата, и поради тази причина изводите в решението са грешни и неправилни, което довело до

постановяване на неправилно, неточно и невярно решение, което не кореспондира с доказателствения материал по преписката.

Също така, съдът неправилно е приел, че НП е издадено в нарушение на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и че административно наказващия орган не е преценил представените и приложени възражения, че не е събрал сочените с възражението доказателства, и че не е обсъдил представените доказателства. Законоустановено е задължението на административно наказващия орган преди да се произнесе да извърши цялостна проверка на административнонаказателната преписка и прилежащите към нея доказателства.

С възражението си ответника не представя и не сочи нови доказателства, които да не са били известни на проверяващия финансов инспектор, въз основа на които е съставен акта за установяване на административно нарушение и на АНО, издал НП, напротив доказателствата в тази връзка са актове на ОбС, които дори да имат някакво отношение към финансирането на определени общинска дейности не удостоверяват изпълнение на указанията, което е относимото към правното основание на чл. 32, ал. 1, т. 6 ЗДФИ за да не се прилага тази санкционна разпоредба.

Съгласно разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН административно наказващия орган преди да се произнесе по преписката проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. На АНО не е вменено задължението да обсъди изрично в наказателното постановление постъпилите възражения от жалбоподателя. Фактът, че директорът на АДФИ е издал НП означава че, преди да се произнесе по преписката, е проверил акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост, преценил е събраните доказателства и представените възражения от жалбоподателя, смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, като това е изложено в обжалваното наказателно постановление. Следователно директорът на АДФИ е приел направените възражения за неоснователни, а описаното в АУАН нарушение за установено въз основа на събраните доказателства. По аргумент за по силното основание, дори да не е обърнал внимание на възражението и приложенията към него, с това бездействие, АНО не пречатства процесуалните права на въззивника да развие защитната си теза по тези доказателства пред РС, който е длъжен да ги обсъди, което е и отразено в решението. Нарушението на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН не е от съществени процесуални нарушения, тъй като нарушителя не е лишен от право на защита при осъществяването на съдебния контрол. В НП – страница последна, абзац 3 отгоре – надолу, АНО взема отношение, макар и бланкетно към възраженията по АУАН, тъй че не може да се предполага за СПН в тази част.

Константно в съдебната практика се приема, че съществено процесуално нарушение е единствено това, което засяга в такава степен правата на нарушителя, че му пречи да разбере, в какво нарушение е обвинен и да организира защитата си срещу него.

В конкретния случай, г-н П. ***е възразил срещу съставения АУАН - видно от възражение с вх. № 11012646/03.XII.2013 г., т.е. разбрал е какво нарушение е извършил. Фактът, че е подал и жалба, и то в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, също е показателен, че не е нарушено правото му на защита.

На следващо място, издаденото НП съдържа всички задължителни реквизити, посочени в ЗАНН. Съдът неправилно е приел, че е нарушена разпоредбата на чл. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН (арг. съдържанието на акта). В НП е описано в какво се изразява нарушението, посочени са датата и мястото,

където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Следва да се знае, че неизпълнение на указанията на административния орган, дадени по реда на чл. 18, ал. 1, т. 1 при условията на ал. 2 от ЗДФИ е нарушение, за което се налага санкция по реда на чл. 32, ал. 1, т. 6 от Закона. Никакво задължение няма дължимостта, стойността и липсата на финансова задълженост към РБюджет не е в състояние да освободи нарушителя от административно наказателната отговорност, когато не е изпълнил дадените по този ред указания.

Във връзка с изложеното, касационен състав на Административен съд Перник намира, че касационната жалба, подадена от АНО е основателна. Решението на РС, следва да се отмени и да се постанови друго, с което да се потвърди издаденото срещу ответника П. НП.

На основание изложеното, съдът

Р Е Ш Е Н И Е

ОТМЕНЯ решение № 531, постановено по нах дело № 489/2014 г., по описа на Районен съд Перник и ПОСТАНОВИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 11012646-2013/10.I.2014 г., издадено от директор на АДФИ, срещу П.Г.П.***, в качеството му на кмет на община Кюстендил, с което на основание чл. 32, ал. 1, т. 6 от ЗДФИ му е наложена глоба в размер на 200 (двеста) лева, за нарушение по чл. 18, ал. 1, т.1 от ЗДФИ – неизпълнение на указания, дадени с писмо № ДИ1КН-0003-2012/10.V.2013 г. на АДФИ в установения срок – 30.VI.2013 г.

Решението е окончателно.

Председател:/п/

Членове: 1. /п/

2./п/